

[Albrechtsen]

»Kan ministeren oplyse, hvilke beregningsmæssige forudsætninger der ligger til grund for handlingsplanens antagelser om reduktion af kvælstofudledningen fra landbruget?«

Begrundelse

I regeringens handlingsplan af 31. januar 1987 har ministeren oplyst, at udvaskningen af kvælstof fra landbruget gennem de forskellige foranstaltninger, der foreslås, vil blive reduceret med 127.000 tons om året.

Denne meget optimistiske antagelse er imidlertid ikke særlig fyldigt begrundet, og derfor udbedes de nærmere beregningsmæssige forudsætninger.

Ved en nærmere gennemgang af planen springer det klart i øjnene, at den ikke respekterer naturloven om massens bevarelse, der indebærer, at de 635.000 tons kvælstof, der hvert år tilføres landbruget (heraf 550.000 tons i form af kunstgødning og importeret foderstof), nødvendigvis må ud i den anden ende i form af landbrugsvarer, vandforurening og luftforurening.

Det ses ikke, at der i planen er grebet ind over for den samlede tilførsel (bortset fra, at det uden egentlig begrundelse antages, at planen vil indebære en reduktion af forbruget af handelsgødning på 130.000–145.000 tons).

Derfor ønskes oplyst, på hvilket beregningsmæssigt grundlag ministeren – uden forslag om direkte indgreb – når frem til en reduktion af forbruget af kunstgødning på op til 145.000 tons.

Desuden ønskes oplyst, hvilke beregningsmæssige forudsætninger der ligger bag den utroligt optimistiske påstand om, at en forbedret udnyttelse af husdyrgødningen vil reducere udvaskningen med ikke mindre end 70.000 tons uden brug af styringsmidler, der kan sikre et tilsvarende lavere forbrug af handelsgødning.

Svar (18/2 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

I den fremlagte handlingsplan har regeringen ud fra et samlet skøn forudsat, at kvælstofudledningen fra landbruget kan reduceres med 127.000 tons.

Hovedgrundlaget for handlingsplanen er NPO-redegørelsen fra 1984. Dertil kommer de vurderinger, som en nedsat ekspertgruppe i en rapport af 16. december 1986 gav udtryk for. Rapporten er netop sendt til Folketingets miljø- og planlægningsudvalg, hvortil der henvises.

Yderligere beregninger og vurderinger er udført i samarbejde med navnlig Landbrugsministeriet og har samlet bidraget til regeringens antagelse om de i handlingsplanen nævnte reduktionsstørrelser hvad angår landbrugets kvælstofudledningsreduktioner.

Jeg finder det i øvrigt rigtigt, at en nærmere drøftelse af handlingsplanens forudsætninger m.v. finder sted i forbindelse med forespørgselsdebatten den 18. februar 1987.

Spm. nr. S 639

Til miljøministeren (9/2 87) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren oplyse, efter hvilke beregningsmæssige forudsætninger regeringen når frem til, at anvendelse af marginaljord m.v. kun vil reducere kvælstofudvaskningen med 9.000 tons om året?«

Begrundelse

I regeringens handlingsplan af 31. januar 1987 opereres med nogle særdeles optimistiske skøn over reduktion af kvælstofudvaskningen som følge af bedre brug af husdyrgødning, markstyring, gødningsplaner m.v., og der regnes med en frivillig nedsættelse af kunstgødningsforbruget, som ikke er konkret begrundet.

Mærkeligt nok er ministeren derimod overordentlig forsigtig, når det gælder resultatet af ændret brug af marginale jorder m.v. (»strukturelle tiltag«). Her regnes kun med en reduktion af udvaskningen på 9.000 tons om året.

Men ændres f.eks. brugen af de dårligste 20 pct. af landbrugsjorden – som også i dag modtager mindst 20 pct. af kvælstoffet – så vil dette naturligvis have stor effekt. Der kan f.eks. være tale om sandede jorder med stor udvaskning eller om vandlidende jorder med stort denitrifikationstab.

Det ønskes oplyst, om det beskedne tal på 9.000 tons om året skyldes, at regeringen ikke i særligt omfang agter at satse på ændret